

mine, kui Leikuse kuul rehhepeksmist allustati, leidsime kõhhu-többelisi pallalates tubbades põrrandat ja seina äres pinkidel; seal lähiswad nemad pärval ja ösel — olgo ilm kuida tahes — toa tahha välja oma asja teggema, enamist ikka palja jallu ja püksata, õnneks kui kue ilpu ümber võeti. Mõningad ollid iggitsewa kehhaga ösel pallaast toast välja läinud, piddid wäitamise pääraast murga tagga kaua kütkitama, ja tullid tuppa tagasi, et ambad lõddisesid ja kehha külma pääraast wärrises. Seal räkis rahwas: „Eila näitas meie aige juba kaunis parrem ollema, aga ösel jai äkitsest uest ni raskest mahha, et enam pole õ tedda koletasime!“ —

Süddame kurbtusega tulleb pikemalt tunnistada, kuddas mõnes kohhas ema si d leidsime, kes sellepärrast pahhased ja puhlis ollid: et lapsed rutumine surma kätte ei läinud. Kui mõnda ööd lapsi ollid koletanud ja lapsed siiski ei surnud, siis mindi wiimaks mõisast rohtu otsuma, ehk teisi piddi kindla sundimise wölli läbbi rohtu otsuma aetama! — —

Kus nisuggune waimo pimedus ja süddame tiumits rahwa keskel figginemas, seal ei tohhi kegi imeks panna, et meie maal ni paljo rahwast kõhhu-többe kätte lõppeb. Olleks neid önnetumaid lomaaid, mis muollo suuwel kõhhu-többe kätte surrid, olelikumal kombel sadud rawwitsetud, siis ei olleks mitte neljas ossa neist auda läinud. — Teame kül igauks et surma wasto rohto ei olle, aga Jumal on aiguse wasto mitmed rohhud lastnud kaswada ja inimestele seeks mõistust jägganud, et äddalisele arsti rohhoga abbi wöib tehha. Ja ni kaua kui üts meie liggemistest wai omastest többe käes on, peame meie kõik katsuma, mis aigusele kergituseks wöib tulla. Kui Issanda pühha tahtmisi mõda meie ello-tundide arro täis on, siis peame siit aequalikust ellust lahkuma, kus kellegi jädavat ello paika ei olle; aga senni

kui veel selle põrmo-põlwe ossalised olleme, tulleb kõik täita, mis meie kohhus. Wai kas arvate, et meie jumalik Punastaja Samaria mehhest asjata tähhenduse sõna Ehwangeliumis on räkinud? — Olle siia perre- eht lapse-wanem, ista on siin kohhus, kui leddag i siin omastest többesse langeb, temale abbi otsida ja nõnda aiget rawwitseda, kuida sulle olli õppetatud. Tulli siiski Jumala nõuni järrel surma-tund aigete, siis jaab sulle rahholik suudame tunnistus, et sa kõik ollid teinud ja katsumud, mis sul ial wöimalik olli. — Agga kui last, kasat ehk liggemist többe aetal abbita jätid, seal said sa teadmata oma oletuse läbbi ehk neile mõrtsokats.

Peaksin ma eddespidi kuulda ehk nähha sama, et tänavusest kõhhu-többe õppetusest kuskil kassu olesks tulnud, siis rägin teine kord pikemalt ehk mõnest arsti rohhust, mis mõistlikud inimesed oma käe peal wöiwad tarvitada, kui nisuggust willetsust jälle liikuma töuseb.

F. R.

Ennemuistine tammepu sild meie maal.

Uks tallomees kirjutab sest asjast nenda. Antakse teada, et Perno matonnas ja Halliste kihelkonnas, Ue-Kariste wallas, üht silda on lõitud ühhe sooma seest Halvi tallo pires, mis kõik enamiste sured tammepuuid on, aga arvaste on ka mõnda suurt sarepuuid seas. Sedda food on kül laiuti liggi tammee waggu maad, ja need puud on pikkuti poolseitsmet jalga, ja laiuti et wöib surno firsto tehha; sedda maad, mis silla peale on kaswand, on liggi pooltoist jalga, ning se so on perrati rabbakas ja mätlif, kus ühtige haljast wöesso peál ei kasva, aga täis wana törwakse kande, ni hästi se silla koht, kui muialt se rabba, et ei olle tundagi, et seal ennemuiste sild on kainud.